

дѣйствували частитѣ на ромѣнската войска. На 10 ноемвр. тѣ завзели Рахово, гдѣто имали не малки загуби, именно 7 офицери и 77 солдати, а на 18 ноемвр. тѣ завзели Ломъ-Паланка. Около това врѣме рускитѣ «летучи отреди» стигнали къмъ Берковица и Бѣлградчикъ.

Колкото се касае до Етрополското и Орханийско устия, то тѣ стрували голѣми загуби и трудове на руската войска, догдѣ ги завземе. Съ такава цѣль билъ назначенъ отряда на Гурка. На 9 ноемвр. графъ Шуваловъ билъ испроводенъ отъ Гурка къмъ Правецъ. Подиръ двудневна борба графъ Шуваловъ прѣвзелъ силната Правецка позиция между Орхание и Етрополе. Това се случило именно на 11 ноемвр. На 12 сѣщия мѣсецъ войската на генерала Дандевилъ, все подъ Гурка, прѣвзела Етрополе; това прѣвземане било придружено съ голѣми мъчности, защото генералъ Дандевилъ билъ длѣженъ да отрѣже на турцитѣ пътя за отстъпване изъ Етрополе на Арабаконакъ. Подиръ значително сражение и голѣми юначества отъ двѣтѣ страни, рускитѣ войски завзели града и на 13 ноемврия генералъ Гурко тържествено влѣзълъ въ Етрополе, гдѣто билъ отслуженъ въ църквата молебень.

Когато генералъ Шуваловъ прѣвзелъ Правецката позиция, турцитѣ безъ бои оставили Орхание, така щото генералъ Гурко не намѣрвалъ защо да прѣвземе този послѣденъ градъ и влѣзълъ въ него на 25 ноемврий, гдѣто прѣнесълъ своя штабъ и съединилъ въ единъ пунктъ всички отдѣления на своята войска, именно отдѣленията на Карцова, Шувалова, Дандевилъ и Рауха.

Генералъ Гурко виждалъ твърдѣ добръ, че не могло да се отива напрѣдъ прѣзъ Балкана изведнѣжъ подиръ своитѣ голѣми побѣди. Турцитѣ, като очистили Правецъ, Етрополе и Орхание, обърнали всичкото си внимание върху защитата на Балканскитѣ проходи. Съ тѣзи цѣль тѣ се укрѣпили въ Златица, на Шандорниската гора и на върховетѣ при Араба-Конакъ, на Софийското шосе. Руситѣ